

T-sql Anahtar Kelimeler

ADD → Varolan bir tabloya kolon eklemek için kullanılır.

ADD CONSTRAINT → Daha önceden yaratılmış bir tabloya constraint eklemek için kullanılır.

ALTER → Bir tablodaki veritipi değişikliğinde veya tabloya kolon eklemek silmek için kullanılır, genel olarak veritabanı objesi üzerinde değişiklik yapmak istediğimiz de kullanacağımız komuttur.

ALTER COLUMN → Tablodaki kolonun veri tipini değiştirmek için kullanılır.

ALTER TABLE → Tabloya kolon eklemek, kolonu güncellemek veya silmek için kullanılır.

ALL → Alt sorgu değerlerinin tamamı koşulu sağlıyorsa ise TRUE döner.

AND → Çıktıya her iki koşulunda doğru olduğu durumdaki satırları dahil eder.

ANY → Alt sorgu değerlerinin herhangi biri koşulu sağlıyorsa ise TRUE döner. SOME ile aynı fonksiyonalliteyi sağlar.

AS → Bir takma isim ile tablo ve kolon o sorgu için yeniden isimlendirilir.

ASC → Artan bir düzende sonuç kümesini sıralar.

BACKUP DATABASE → Varolan bir veritabanının yedeğini almak için kullanılır.

BETWEEN → Verilen aralıkta değerleri listeler.

CASE → Koşulları temel alarak farklı çıktılar alınması için kullanılır.

CHECK → Bir sütuna yerleştirilebilecek değeri sınırlayan bir kısıtlamadır.

COLUMN → Tablolardaki kolonu ifade eder, kolonsilmek ve kolonun veritipini değiştirmek için kullanılır.

CONSTRAINT → Kolona ait kısıt oluşturmak ve silmek için kullanılır.

CREATE → Sunucu üzerinde veritabanı, index, view, tablo veya saklı yordam oluşturmak için kullanılan genel bir komuttur.

CREATE DATABASE → Yeni bir SQL veritabanı oluşturmak için kullanılan komuttur.

CREATE INDEX → Tablo üzerinde index oluşturmak için kullanılan komuttur, çoklu kayıtları engeller

CREATE OR REPLACE VIEW → View'i güncellemek için kullanılır

CREATE TABLE → Veritabanı üzerinde yeni bir tablo oluşturmak için kullanılan komuttur.

CREATE PROCEDURE → Yeni bir saklı yorsam oluşturmak için kullanılır.

CREATE UNIQUE INDEX → Tablo üzerinde eşsiz (unique) bir index oluşturmak için kullanılır, çift kayıtlı değerler oluşturmasını engeller.

CREATE VIEW → SELECT sorgusundaki sonuç kümesini baz alan yeni bir view oluşturmak için kullanılır.

DATABASE → SQL sunucusu üzerinde bir veritabanı oluşturmak ve silmek için kullanılan genel komuttur.

DEFAULT → Kolonlar için varsayılan değer sağlayan kısıtlayıcıdır,

DELETE → Bir tablodan satırları silmek için kullanılır.

DESC → Azalan bir düzende sonuç kümesini sıralar.

DISTINCT → Sadece Farklı değerleri listelemek için kullanılır.

DROP → Silme için kullanılan gelen bir komuttur, Varolan kolon, kısıt, veritabanı, tablo, index veya viewleri siler.

DROP COLUMN → Tablodaki belirtilen kolonu siler.

DROP CONSTRAINT → Kolon üzerindeki UNIQUE, PRIMARY KEY, FOREIGN KEY, CHECK gibi kısıtlayıcıları silmek için kullanılır.

DROP DATABASE → Varolan bir SQL veritabanını siler.

DROP DEFAULT → Kolona tanımlanmış DEFAULT kısıtlayıcıyı siler.

DROP INDEX → Tabloya tanımlanmış index'i siler.

DROP TABLE → Veritabanı üzerinde varolan bir tabloyu fiziksel olarak siler.

DROP VIEW → Tanımlanmış olan sorgu nesnesini yani view'i siler.

EXEC → Saklı yordamı veya içerisine yazılı olan SQL komutlarını çalıştırır.

EXISTS → Alt sorgudaki herhangi bir kaydın varlığını test etmek için kullanılır.

FOREIGN KEY → İki tabloyu birbirine bağlamak için kullanılan kısıtlayıcı

FROM → Hangi tablodan veri çekileceğini veya silineceğini belirtir.

FULL OUTER JOIN Returns all rows when there is a match in either left table or right table

GROUP BY → Kümeleme fonksiyonları (COUNT, MAX, MIN, SUM, AVG) ile birlikte sonuç kümesini gruplar.

HAVING → Kümeleme fonksiyonları (COUNT, MAX, MIN, SUM, AVG) ile birlikte WHERE ifadesinin yerine kullanılır. Hesaplanan değer üzerinden kriter belirtmek için kullanılır.

IN → WHERE cümlecğinde çoklu değerler belirtmenizi sağlar.

INDEX → Tabloya ait bir index yaratılması ve silinmesi için kullanılır.

INNER JOIN → Her iki tabloda eşleşen değerlere sahip kayıtları döner.

INSERT INTO → Tabloya yeni bir satır(kayıt) ekler.

INSERT INTO SELECT → Bir tablodaki verileri başka bir tabloya kopyalar.

IS NULL → Boş değerleri test etmek için kullanılır.

IS NOT NULL → Boş olmayan değerleri tespit etmek için kullanılır

JOIN → Tabloları birleştirir.

LEFT JOIN → Soldaki tablodaki tüm satırları ve sağdaki tablodaki eşleşen satırları döndürür.

LIKE → Kolon için belirtilen desene göre arama yapar.

NOT → Koşulun doğru olmadığı kayıtları sonuca dahil eder.

NOT NULL → Bir sütunu NULL değerleri kabul etmemeye zorlayan bir kısıtlamadır.

OR → Her iki koşulunda doğru olduğu kayıtları getirir.

ORDER BY → Artan veya Azalan düzene göre kayıtları sıralamak için kullanılır.

OUTER JOIN → Sol veya sağ tabloda bir eşleşme olduğunda tüm satırları döndürür.

PRIMARY KEY → Bir veritabanı tablosundaki her kaydı benzersiz olarak tanımlayan bir kısıtlamadır.

PROCEDURE , PROC → Saklı yordam

RIGHT JOIN → Tüm satırları sağ tablodan ve eşleşen satırları sol tablodan döndürür.

SELECT → Veritabanından verileri listeler

SELECT DISTINCT → Sadece farklı değerlerin listelenmesini sağlar.

SELECT INTO → Bir tablodan yeni bir tabloya verileri kopyalamak için kullanılır.

SELECT TOP → Sonuç kümesinden dönecek kayıtların sayısını belirler.

SET → Bir tabloda hangi sütunların ve değerlerin güncellenmesi gerektiğini belirtir.

TABLE → Bir tablo oluşturur, tablodaki sütunları ekler, siler, değiştirir veya tablodaki verileri siler.

TOP → Sonuç kümesinde dönen kayıt sayısını belirler.

TRUNCATE TABLE → Tablodaki verileri siler, tablonun kendisini silmez.

UNION → İki veya daha fazla SELECT sorgusunun sonucunu birleştirir ve sadece tablodaki farklı değerleri (DISTINCT) getirir.

UNION ALL → İki veya daha fazla SELECT sorgusunun sonucunu birleştirir ve çoklanmış değerleri de getirir.

UNIQUE → Kolondaki tüm değerlerin eşsiz olduğundan emin olmamızı sağlayan kısıtlayıcıdır.

UPDATE → Tablodaki varolan satırları günceller.

VALUES → Insert Into da kullandığımız değerleri ifade eder.

VIEW → Sorgu nesnesinin silinmesi, güncellenmesi ve yaratılması için kullanılır.

WHERE → Yalnızca belirtilen koşulu yerine getiren kayıtları içerecek sonuç kümesini filtreler.